

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/98/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714010661
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6714010661.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Slavojka Sendeckého a JUDr. Jána Deáka, v trestnej veci obžalovaného V. X., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák., na neverejnom zasadnutí dňa 12. augusta 2015, o sťažnosti okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/129/2014 zo dňa 29.06.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením zo dňa 29.06.2015, sp.zn. 3T/129/2014 senát Okresného súdu Zvolen podľa § 290 ods. 1 Tr. poriadku s poukazom na § 281 ods. 2 Tr. poriadku a § 215 ods. 2 písm. a) Tr. poriadku zastavil trestné stíhanie obžalovaného V. X., nar. XX.XX.XXXX vo D., pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

napriek tomu, že dňa 23.05.2014 v meste Zvolen, okres Zvolen, na adrese E.M. Šoltésovej 1602/16, osobne prevzal výzvu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T 63/2014 na nastúpenie výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom OS Zvolen sp. zn. 2T 63/2014 v trvaní 3 rokov, a ktorý mal nastúpiť do Ústavu na výkon väzby Banská Bystrica s nástupom v priebehu dňa 27.05.2014 v čase do 14.00 h, túto výzvu nerešpektoval a do výkonu trestu nenastúpil až do dňa 17.06.2014, kedy bol realizovaný príkaz na jeho dodanie do výkonu trestu,

nakoľko mal za to, že trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, je celkom bez významu popri trestoch, ktoré boli obžalovanému pre iný čin už právoplatne uložené a to :

rozsudkom OS Zvolen č.k. 2T 63/2014 zo dňa 23.05.2014 v trvaní 3 rokov

nepodmienečne do ústavu so stredným stupňom stráženia

rozsudkom OS Zvolen č.k. 5T 179/2014 zo dňa 25.02.2015 v trvaní 4 rokov

nepodmienečne do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote sťažnosť okresný prokurátor, a to písomným podaním zo dňa 13.07.2015, ktorá bola súdu prvého stupňa doručená v rovnaký deň. V dôvodoch sťažnosti vyslovil názor, že v posudzovanom prípade nebol na mieste postup súdu prvého stupňa podľa § 215 ods. 2 písm. a) Tr. por. V tejto súvislosti poukázal na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, a to rozsudky totožného súdu sp.zn. 2T/64/2014 zo dňa 23.05.2014 a sp.zn. 5T/176/2014 zo dňa 25.02.2015. Pri posudzovaní, či uložený trest za iný skutok je dostatočný na splnenie účelu trestu a prevýchovu páchatel'a, je potrebné zohľadniť aj jeho osobu, a to s poukazom na splnenie účelu trestu a taktiež je nutné mať na zreteli jeho prevýchovu, aby viedol riadny život. Obžalovaný bol doposiaľ šesťnásťkrát potrestaný súdom, najmä za majetkovú trestnú činnosť, pričom ukladané tresty nevedli k jeho náprave. Vychádzajúc z týchto skutočností, rešpektujúc tiež obsah ust. § 34 Tr. zák., vyslovil sťažovateľ názor, že trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť v posudzovanom prípade, nie je celkom bez významu popri treste, ktorý mu bol uložený za iný trestný čin. Záverom sťažnosti

krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého uznesenia s tým, aby vec vrátil súdu prvého stupňa s pokynom, aby v nej znovu konal a rozhodol.

Podľa § 192 ods. 1 Tr. por. pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora nebola dôvodne podaná.

Prvostupňový súd výrok napadnutého uznesenia zdôvodnil prakticky tým, že obžalovaný V. X. bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 5T 176/2014 zo dňa 25.02.2015 uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 4 písm. b) Tr. zákona a iné a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Z ďalšieho rozsudku Okresného súdu Zvolen sp.zn. 2T 63/2014 zo dňa 23.05.2014 vyplýva, že obžalovaný V. X. bol uznaný vinným zo zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3, 4 písm. b) Tr. zákona a iné a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere troch rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na zistenie, že trestná sadzba posudzovaného prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia je v rozmedzí 0-2 roky, okresný súd vyslovil záver, že vyššie uvedené tresty sú dostatočnými, vzhľadom na spôsob vykonania trestného činu a spôsobený následok.

Podľa § 290 ods. 1 Tr. por., ak vyjde najavo mimo hlavného pojednávania niektorá z okolností odôvodňujúcich zastavenie trestného stíhania, súd trestné stíhanie zastaví.

Podľa § 281 ods. 2 Tr. por., môže súd zastaviť trestné stíhanie okrem iného aj vtedy, ak zistí niektorý z dôvodov uvedených v § 215 ods. 2 alebo 3 Tr. por.

Podľa § 215 ods. 2 písm. a) Tr. por., prokurátor môže zastaviť trestné stíhanie, ak je trest, ku ktorému môže trestné stíhanie viesť, celkom bez významu popri treste, ktorý bol obvinenému pre iný čin už právoplatne uložený.

V reakcii na sťažnostné námietky krajský súd konštatuje, že súd prvého stupňa, pokiaľ vo veci zvolil postup podľa § 290 ods. 1 Tr. por. zákonu zodpovedajúcim spôsobom vychádzal z porovnania výšky trestov, ktoré boli obžalovanému za iné trestné činy právoplatne uložené a trestu, ktorý by mu mal byť uložený za posudzovaný prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Tr. zák. V tejto súvislosti krajský súd zvýrazňuje skutočnosť, že Trestný zákon páchatelovi tohto prečinu umožňuje v jeho sankcii uloženie trestu odňatia slobody až na dva roky. Obžalovanému pritom preukázateľne boli v minulosti uložené tresty odňatia slobody vo výmere troch a štyroch rokov v zmysle obsahu výrokovej časti napadnutého uznesenia. Okresný súd vychádzal nielen z porovnania trestných sadzieb za jednotlivé trestné činy, ale aj z porovnania trestu, ktorý by bol podľa zásad uvedených v § 34 Tr. zák. za konkrétny prečin uložený. Okresný súd zákonu zodpovedajúcim spôsobom túto predbežnú otázku vyriešil a vo veci urobil správny záver, že trest, ku ktorému môže stíhanie obžalovaného viesť, je celkom bez významu popri trestoch, ktoré obžalovaného za iné trestné činy postihnú.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por., nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. S poukazom na skôr naznačené skutočnosti preto krajský súd v súlade s citovaným ustanovením § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.